

alternatives, to consider various aspects of the task he should use 'brainstorm' work. The problem is written on the board, the teacher explains the rules of the 'brainstorm' and everyone should understand it. Then the members express their ideas willingly and the aim is to get as many ideas as possible (2, с. 191).

A 'problem analysis' is combined with other methods. A group of students discusses a problem in a circle. Everybody gives his opinion as to the solution of the problem and then the best one is chosen. The aim of this method is to teach students to have their own opinion and to come to a common conclusion in the group.

A 'Brownian motion' method is used to teach the students to exchange the information. Every member of the group receives a card with new facts to the topic, studies it and exchanges the information. It is allowed to speak only one at a time. The aim of the method is to catch as much information as possible.

Список бібліографічних посилань:

1. Slavin, R. E. Co-operative learning: what makes groupwork work? <http://www.curee.co.uk/files/publication/%5Bsite-timestamp%5D/Slavin%20%282010%29%20Cooperative%20learning.pdf>, 2010. P.2

2. Сисоєва С. О. Інтерактивні технології навчання дорослих : навч.-метод. посіб. / НАПН України, Ін-т педагогічної освіти і освіти дорослих. – К. : ВД «ЕКМО», 2011. С. 190-193.

Сазанова Л.С., Русанова Л.І. Інтерактивні технології кооперативного навчання. У тезах розглянуті поняття «інтерактивна технологія навчання» та методи, що можуть застосовуватися як для презентації нового матеріалу, так і для закріплення знань, умінь та навичок. Зазначено, що кооперативне навчання базується на "позитивній взаємозалежності", і успіх можливий за умови взаємодії. Розглянуті такі інтерактивні технології, як робота в парах, ротаційні (змінні) трійки, два - чотири - всі разом, карусель, робота в малих групах, акваріум.

УДК 342.

Олена Юрївна САЛМАНОВА,

завідувач кафедри адміністративного права та процесу факультету № 1 Харківського національного університету внутрішніх справ, доктор юридичних наук, професор

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6376-1160>.

ЩОДО АКТУАЛІЗАЦІЇ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ У СФЕРІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Сьогодні Україна є однією з країн, яка найбільше потребує технологічного вдосконалення. Поняття «автоматизація», «оцифровка даних», «діджиталізація (цифрова трансформація)», які активно впроваджуються у бізнес-процеси, процеси взаємодії, тепер стають актуальними і у сфері публічного управління.

В Україні на державному рівні визнається необхідність формування цифрової економіки та суспільства, а цифрові технології розглядаються в якості одного із ключових драйверів сталого розвитку. Серед умов, які вважаються необхідними для ефективного функціонування взаємовідносин з громадянським у

сфері здійснення управлінської діяльності, є декілька пріоритетів. Перш за все, для успішного впровадження сучасних технологій у вітчизняну реальність вітчизняні законодавці повинні створити та прийняти відповідні нормативно-правові акти, які б регулювали інфраструктурний розвиток мобільного та цифрового зв'язку як основу існування для технологій і додатків.

Закони України «Про Національну програму інформатизації», «Про Концепцію Національної програми інформатизації», постанова Кабінету Міністрів «Про затвердження Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації» можуть бути одними з основних документів, які мають на меті встановлення більш-менш ефективного регулювання суспільних відносин у галузі високих технологій у майбутньому.

Розвиток цифрової економіки України полягає у створенні ринкових стимулів, мотивацій, попиту та формуванні потреб щодо використання цифрових технологій, продуктів та послуг серед українських секторів промисловості, сфер життєдіяльності, бізнесу та суспільства для їх ефективності, конкурентоздатності та національного розвитку, зростання обсягів виробництва високотехнологічної продукції та благополуччя населення.

Вищезазначена Концепція передбачає здійснення заходів щодо впровадження відповідних стимулів для цифрової трансформації економіки, суспільної та соціальної сфер, усвідомлення наявних викликів та інструментів розвитку цифрових інфраструктур, набуття громадянами цифрових компетенцій, а також визначає її критичні сфери та проекти, стимулювання внутрішнього ринку виробництва, використання та споживання цифрових технологій.

Цифровізація – це насичення фізичного світу електронно-цифровими пристроями, засобами, системами та налагодження електронно-комунікаційного обміну між ними, що фактично уможливорює інтегральну взаємодію віртуального та фізичного, тобто створює кіберфізичний простір.

Основна її мета полягає у досягненні цифрової трансформації існуючих та створенні нових галузей економіки, а також трансформації сфер життєдіяльності у нові більш ефективні та сучасні. Такий приріст є можливим лише тоді, коли ідеї, дії, ініціативи та програми, які стосуються цифрової трансформації, будуть інтегровані, зокрема, в національні, регіональні, галузеві стратегії і програми розвитку.

Діджиталізація потребує нових форм партнерства і співробітництва різних сфер економіки та суспільства. Так, у Концепції сформульовано основні принципи цифровізації. Дотримання цих принципів є визначальним для створення, реалізації та користування перевагами, що надають цифрові технології.

Принцип забезпечення рівного доступу кожного громадянина до послуг, інформації та знань, що надаються на основі інформаційно-комунікаційних та цифрових технологій.

Створення цифрових інфраструктур – основний чинник розширення доступу громадян до глобального інформаційного середовища та знань.

Принцип спрямованості на створення переваг у різноманітних сферах повсякденного життя.

Цей принцип передбачає підвищення якості надання послуг з охорони здоров'я та отримання освіти, створення нових робочих місць, розвитку

підприємництва, сільського господарства, транспорту, захисту навколишнього природного середовища і керування природними ресурсами, підвищення культури, сприяння подоланню бідності, запобігання катастрофам, гарантування громадської безпеки тощо.

Принцип здійснення цифрової трансформації через механізм економічного зростання шляхом підвищення ефективності, продуктивності та конкурентоздатності від використання цифрових технологій.

Цей принцип передбачає досягнення цифрової трансформації галузей економіки, сфер діяльності, набуття ними нових конкурентних якостей та властивостей. Цифровізація створює нові можливості для інвестиційної діяльності, нові робочі місця, надає поштовх для розвитку вітчизняної ІТ-індустрії.

Принцип сприяння розвитку інформаційного суспільства та засобів масової інформації.

Створення контенту, насамперед українського, відповідно до національних або регіональних потреб, сприяє соціальному, культурному та економічному розвитку, а також зміцненню інформаційного суспільства та демократії у цілому.

Принцип орієнтування на міжнародне, європейське та регіональне співробітництво з метою інтеграції України до ЄС, виходу на європейський і світовий ринок.

Інтеграція України до європейських і глобальних систем та інфраструктур є, зокрема, результатом свідомого та повноцінного впровадження інформаційно-комунікаційних та цифрових технологій.

Принцип стандартизації як одного з головних чинників успішної реалізації цифрової трансформації.

Побудова цифрових систем, платформ та інфраструктур, які мають бути використані громадянами, бізнесом та державою на національних та міждержавних стандартах.

Принцип супроводження цифрової трансформації підвищенням рівня довіри і безпеки.

Інформаційна безпека, кібербезпека, захист персональних даних, недоторканність особистого життя та прав користувачів цифрових технологій, зміцнення та захист довіри у кіберпросторі є, зокрема, передумовами одночасного цифрового розвитку та відповідного попередження, усунення та управління супутніми ризиками.

Принцип сприйняття цифрової трансформації як об'єкта фокусного та комплексного державного управління.

Основними завданнями держави на шляху до цифровізації країни є корегування вад ринкових механізмів, подолання інституційних та законодавчих бар'єрів, започаткування проєктів цифрових трансформацій національного рівня та залучення відповідних інвестицій, стимулювання розвитку цифрових інфраструктур, формування потреб у використанні цифрових технологій громадянами та розвитку відповідних цифрових компетенцій, створення відповідних стимулів та мотивацій для підтримки цифрового підприємництва та цифрової економіки.

При системному державному підході цифрові технології будуть значно стимулювати розвиток відкритого інформаційного суспільства як одного з істотних факторів розвитку демократії в країні, підвищення продуктивності,

економічного зростання, а також підвищення якості життя громадян України.

Список бібліографічних посилань:

1. Про Національну програму інформатизації: закон України від 04. 02. 1998 № 74/98-ВР // [Електронний ресурс]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/74/98-%D0%B2%D1%80>

2. Про Концепцію Національної програми інформатизації: закон України від 04. 02. 1998 № 75/98-ВР // [Електронний ресурс]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/75/98-%D0%B2%D1%80>

3. Про затвердження Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації: Постанова Кабінету Міністрів від 17. 01. 2018 № 67-р // [Електронний ресурс]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80>

Жанбатыр Нуртаевич САРТАЕВ,

профессор кафедры военной педагогики и психологии Военного института Национальной гвардии Республики Казахстан, академик военных наук Республики Казахстан и Российской Федерации, доктор медицинских наук, профессор, полковник.

Ринат Рафаильевич БЕГИШЕВ

начальник цикла ВиСПР кафедры военной педагогики и психологии Военного института Национальной гвардии Республики Казахстан, магистр военного дела и безопасности, полковник.

Игорь Александрович СЕРОВ,

заместитель начальника кафедры военной педагогики и психологии Военного института Национальной гвардии Республики Казахстан, магистр экономики и бизнеса, полковник.

ИНФОРМАЦИОННОЕ ПРОТИВОБОРСТВО В СЕТИ ИНТЕРНЕТ

В современном мире выражение «Самое ценное в мире — это информация» потеряло актуальность. Скорее, обилие информации, объемы которой превышают все мыслимые пределы, дает основание говорить о наносимом ею вреде. Современный человек уже давно не ищет информацию, а наоборот, пытается закрыться от нее [1].

Чрезвычайно опасным идеологическим оружием, способным в ближайшем будущем вытеснить современные методы ведения пропаганды и стать доминирующим пропагандистским инструментом, являются элементы информационного противоборства, поскольку они дают возможность изменить сознание человека, не прибегая к прямому насилию, тем самым создавая почву для внедрения в его сознание необходимых заказчикам сведений, догм, доктрин и т.п.

Сущность и содержание информационно-психологического противоборства в современных условиях как специфической формы современных вооруженных конфликтов может быть представлена как война с использованием информационных технологий и психологических приемов воздействия, т.е. своеобразного «информационно-психологического оружия». Причем роль информации в такой войне приобретает специфический характер: